

אֲשֶׁרֵי אָדָם מְצָא חֲכָמָה

חֲדָרוֹ שֶׁל הָרַב חַיִּים דָּוִד הֵלְוֵי הָיָה מְלֵא בְּמִדְּפִים מֵהֶרְצָפָה עַד לַתְּקֵרָה.
עַל הַמִּדְּפִים עָמְדוּ בְּשׁוּרוֹת סְפָרִים, מְסֻדְרִים בְּצִפְיֹת,
סְפָרִים יְשָׁנִים וְסְפָרִים חֲדָשִׁים.

הָרַב הִכִּיר אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁמֵּתוֹכֶם לָמַד וְלָמַד.
לְאַחַר שְׁסִיִּים הָרַב לְעֵינָיו בְּסֵפֶר, הִקְפִּיד תָּמִיד לְהַחְזִיר אוֹתוֹ לְמְקוֹמוֹ.

בְּאֶחָד מִלֵּילוֹת הַשָּׁבֶת רָצָה הָרַב לְקַרֵּא בְּאֶחָד מִסְּפָרָיו.
הוּא נִכְנָס לְחֲדָרוֹ הַחֲשׁוּבָה.

הַחֲשֻׁכָה הָיְתָה כֹּה כְּבֹדָה עַד שֶׁאֶפְלוּ אֶת הַשְּׁלֶחָן וְהִכְסֵּא הָיָה קָשָׁה לְרְאוֹת.
אֵיךְ יִצְלִיחַ הָרַב לְמַצֵּא בַּחֲשֻׁכָה אֶת הַסֵּפֶר?

אָבֵל הָרַב חַיִּים דָּוִד הֵלְוֵי הִכִּיר וְאָהֵב אֶת סְפָרָיו.
הוּא יָדַע אֵיפֹה נִמְצָא כָּל סֵפֶר וְסֵפֶר בְּסִפְרֵיהֶם הַגְּדוּלָה שֶׁלוֹ.
לֹא הִסּוּס נִגַּשׁ הָרַב וְהוֹצִיא סֵפֶר מִמִּדְּפֵי הַסְּפָרִים.
זֶה הָיָה בְּדִיוֹק הַסֵּפֶר שֶׁאוֹתוֹ הָיָה צָרִיקָה!

